

LÄRJUNGENS VÄG

DEL TRE

WM 155–208

1 Regel V

¹Regel V. *Tre ting upptar solängeln, innan det skapade höljet går vidare nedåt: vattnets tillstånd, tryggheten för den så skapande och den stadiga kontemplerationen. Sålunda är hjärtat, strupen och ögat förbundna för trefaldig tjänst.*

2 Monaden och dess tankeformer

¹Olika slags skapelseprocesser har avhandlats, nämligen de som genomföres av: 1) skaparen av ett solsystem eller ett 49-klot; 2) Augoeides, när han skapar (sin manifestationskropp =) kausalhöljet; 3) människan, när hon skapar de tankeformer som omger henne och med vilka hon uttrycker sig och arbetar. Ifråga om 2) skall man minnas att hela människosläktet har manifesterats av en motsvarande grupp augoeider. (LA: Det vill säga varje människomonad har sin egen Augoeides.) Ifråga om 3) skall man också minnas att dylikt skapande arbete kan utföras endast av dem som fungerar i det mentala – de tänkande i världen och lärjungarna till lärare i planethierarkin.

²I alla dessa fall har materieformen (LA: i människans fall avses mental materia, 47:4-7) varit resultat av det skapande väsendets meditation, av gensvar från det material som påverkas av den kraft meditationen alstrar. Den sålunda erhållna formen har sedan brukats genom ljud. Därefter följer det skede, vari formen kan ses objektivt och blir ett vibrerande levande väsen (LA: att formen blir objektiv och levande för människor, beror på att den ikläds emotionalmateria, som är det högsta slags materia förstajaget kan objektivt iakttaga. I emotionaleonen har endast kausaljag mental objektiv medvetenhet, och de är alla lärjungar till planethierarkin. MV 5.7.1, 5.19.5,6, 7.10.1, 7.15.5, DVS 2.62.23).

³Denna femte regel handlar om tre faktorer, som upptar det skapande väsendets uppmärksamhet, innan den fysiska formen kommer till synes. Dessa tre är: vattnets tillstånd, tryggheten för den så skapande och den stadiga kontemplerationen. L3 2.7.1,2

⁴Dessa tre skall avhandlas i korthet, och sedan skall de tre faktorer betraktas, vilka lärjungen måste bemästra, om han är inställd på att någonsin bli en verksam och dugande medarbetare med hierarkin. Dessa tre är (ögat, hjärtat och strupen =) panncentret, hjärtcentret och strupcentret. Dessa regler kan tolkas och förstås på flera sätt. Den tolkning som här göres avser lärjungen, hans arbete och samarbete med Augoeides. Denna undervisning är tänkt att vara praktisk, att betona lärjungens träning och disciplin. Här och var i framställningen ges de vinkar och esoteriska antydningar som aspiranten kan följa och därmed göra experiment, som låter honom erfara sanning och verklighet. De som inte är verkliga aspiranter, uppfattar inte vinkarna och skyddas därigenom för fara och alltför tidig erfarenhet.

⁵Processen att skapa tankeformer ingår i det arbete varje aspirant utför i sin dagliga meditation. Om aspiranterna tänkte på att de under varje morgonmeditation övar sig i att bygga och vitalisera tankeformer, kanske detta arbete blev mer intressant för dem. De flesta aspiranter bekymrar sig över bristerna i sitt meditationsarbete och sin oförmåga att styra tankarna. De kunde övervinna sådant, om de blev djupt upptagna av arbetet med att bygga tankeformer.

3 Vattnets tillstånd

¹Människan har med samordnande avsikt, djup meditation och skapande verksamhet byggt den tankeform hon riktar med sin vilja. Tiden är inne att sända ut tankeformen att fullgöra sitt ändamål. Formen ”drivs” från sin skapare med den utstötande andningens kraft – något som skall förstås både symboliskt och faktiskt. Lärjungen misslyckas ofta i sitt arbete, eftersom han inte förstår den både symboliska och fysiska betydelsen av denna utstötande andning i meditationsarbetet. När lärjungen andas rytmiskt, samtidigt som han mediterar ihållande, bestämt riktar uppmärksamheten på den mentala definitionen av tankeformens ändamål och vitaliserar den, avslutar

han med denna utstötande andning.

²Om lärjungen misslyckas med att göra tankeformen effektiv, så ligger den första orsaken i hans oförmåga att utföra dessa aktiviteter samtidigt och den andra i att han icke beaktat "vattnets tillstånd", emotionalmateriens tillstånd, den emotionalmateria han måste kläda tankeformen i för att den skall fungera i emotionalvärlden. Om han inte kan göra detta, blir den till sist bara en död form i mentalvärlden, ty den saknar den begärets drivkraft den måste ha för att fullbordas i fysiska världen. MV 3.20.5

³Om däremot tankeformen ikläder sig ett emotionalhölje, som är uttryck för rent själviskt begär, suggs den in i lärjungens emotionalhölje och går förlorad, liksom en leksaksbåt i en vattenvirvel. Många av de tankeformer aspiranten bygger i sin meditation upplöses på detta sätt på grund av det kaos som råder i hans emotionalhölje. Goda avsikter och planer som aspiranten smider förverkligas aldrig, därför att de dränks i de emotionala vågor som rädsla, misstänksamhet, hat eller fysiska begär alstrar. L1 9.29.16, 9.38.31, 9.64.10

⁴Kaos i emotionalhöljet kan uppstå också genom andras aktiviteter. Det finns många lärjungar, som nått ett hyfsat mått av självkontroll och personlig oegennyttia. Men deras emotionalhölje uppröres gång på gång av den grupp de arbetar för och i. De blir upprymda eller nedslagna, nöjda med sina framgångar eller missnöjda med sina misslyckanden eller besvikna på medarbetarna. Genom dessa emotionala reaktioner omintetgöres de tankeformer de byggt med sådan flit och hängivenhet. De mister sin skicklighet i handling, därför att de låtit binda sig vid det önskade resultatet, och så blir deras möda till intet. L2 7.15.16

⁵Det finns många andra möjliga tillstånd hos emotionalhöljet, vilka varje aspirant själv kan åstadkomma. Aspirantens emotionalhölje är nödvändigtvis en del av planetens emotionalhölje och vibrerar därför i samklang med detta. Också detta bör noga beaktas, ty emotionalhöljet aktiveras av det kollektiva tillståndet i emotionalvärlden och måste därför handhas med klokhet i detta avseende. L1 1.6.4,5; 9.45.20

⁶I denna tid är det tre egenskaper, som förhärskar i planetens och mänsklighetens kollektiva emotionalhölje: rädsla, förväntan och ett kulminerande begär efter fysiska ägodelar. Märk ordet "kulminerande". Mänsklighetens begär efter fysisk lycka har passerat sin höjdpunkt. Mänskligheten har alltså åstadkommit och övervunnit mycket. Men vibrationerna av det gamla och vanda är starka.

⁷Dessa tre egenskaper måste aspiranten övervinna, när han söker tjäna inifrån det mentala. Rädslan måste han ersätta med den frid som är deras förmån som alltid lever i det eviga ljuset (LA: 46-medvetenheten, 46:7 till att börja med). Frågande förväntan måste han ersätta med den stilla och samtidigt aktiva förvisning om slutmålet som kommer av en vision av planen och kontakten med lärjungar och senare med läraren. Begäret efter fysiska ägodelar måste han ersätta med strävan efter "själens skatter": visdom, kärlek och förmåga att tjäna. Frid, förvisning och rätt strävan åstadkommer det rätta emotionala tillstånd som tryggar att aspirantens tankeform överlever i emotionalvärlden och kan förverkligas i fysiska världen.

4 Tryggheten för den så skapande

¹Människor låter sig ofta besegras av sina egna tankeformer. Skapande av tankar genom koncentration och meditation är en potentiellt skadlig sak. Det finns sådana tankeformer, som icke är särskilt belastade med emotionalmateria, icke förmår gå ner i lägre världar och förgiftar människan i det mentala. Detta gör de på två sätt: 1) Genom att bli så starka i mentalhöljet att människan faller offer för det hon skapat. De blir till fixa ideer, intellektuell besatthet som övergår i vansinne. 2) Genom att mångfaldiga sig så snabbt att människans mentalhölje blir liksom ett tjockt och tätt moln, som varken kausalhöljets ljus eller det högre emotionalas kärleks- och skönhetsupplevelser kan tränga igenom. Människan kvävs därmed av sina egna tankeformer.

²Eller förekommer tankegångar, som framkallar giftiga reaktioner i emotionalhöljet. En människa följer gentemot sina medmänniskor en tankegång, som föder hat, misstänksamhet och avund. Sådant kan till sist manifesteras i fysiska världen så att det leder till aktiviteter, som vållar upphovsmannens död genom mord, som i många fall är resultat av kristalliserad avsikt, eller genom sjukdom. L1 9.29.16 Ren tanke, rätt motiv och kärleksfull känsla är de rätta botemedlen mot sjukdom,

och när längtan efter dessa (som finns hos många) höjes till konstruktivt tänkande, kan sjukdomarna så småningom besestras. Många känner, men få tänker. MV 5.11.15 Planethierarkin söker inte dem som bara känner och längtar. Den söker dem som förenar sin känsla med beslutenheten att lära sig använda mentahlöljet och bli skapare och som arbetar konstruktivt för att nå detta mål.

³Det är därför alla system för riktig esoterisk träning betonar rätt tänkande, kärleksfull känsla och rent leverne. Endast så kan skaparverket tryggt genomföras, och endast så kan tankeformen förverkligas konstruktivt i fysiska världen.

5 Den stadiga kontemplerationen

¹Här brukas inte ordet ”meditation”, eftersom meditationen nu är avslutad. Meditation innebär att lärjungen använder och mentalt bygger formen så att den kan fullbordas, anpassas till och infogas i den tankeform den egna lärjungagruppen håller på att bygga. Nu måste han stadigt kontemplerera det han skapat och lika stadigt ladda det med nödvändig energi, så att det kan fylla sin funktion. L1 1.21.2

²Han upphör med att resonera, tänka, formulera och bygga i mentalmaterien. Han bara gjuter sin energi (LA: kausal energi från 47:3 eller 47:2; 47:3 tar vägen 47:5–48:3–49:3, 47:2 tar vägen 47:4–48:2–49:2) i formen och skickar i väg denna att utföra hans vilja. Så länge han kan stadigt kontemplerera, kommer det skapade att fullgöra hans avsikt och verka såsom hans redskap.

³Så länge han kan hålla uppmärksamheten på den idé, för vilken han skapat tankeformen, och förena dessa två i en enda stadig vision, så länge kommer också tankeformen att tjäna syftet och uttrycka idén. Häri ligger hemligheten med allt framgångsrikt samarbete med planen.

⁴Ett redskap i organismen brukas på två sätt: först utan vilja och förståelse som med sinnesorganen hos djur, sedan med vilja och mental förståelse för orsak och verkan som hos människor.

6 Lärjungaskapets tidiga skeden

¹Något liknande gäller i lärjungaskapets tidiga skeden. Lärjungen blir varse egna förmågor, som han ännu inte kan intelligent kontrollera. Han erfar glimtar av insikt och kunskap, som synes honom ej ha något omedelbart värde. Han kommer i kontakt med vibrationer och fenomen tillhörande högre världar än grovfysiska världen men förblir omedveten om den process, genom vilken han gjort detta, och kan varken förnya eller riktigt minnas upplevelsen. Inom sitt eterhölje förnimmer han aktiva krafter. Ibland kan han lokalisera dem och medger i alla händelser teoretiskt att en struktur av sju huvudsakliga centra håller på att vakna till medveten aktivitet. Han kan ännu inte styra den och använda den i enlighet med sina ändamål och planer, hur ihärdigt han än försöker. Det enda han kan göra är att notera dylika fenomen och därvid alltid minnas att i de första skedena av denna utveckling är det endast de grävsta av de hithörande vibrationerna som registreras i hans hjärnmedvetenhet. Han får helt enkelt vänta och inrikta sig på att rena sina höljen och eliminera allt som han befarar kunna förvränga visionen. Detta skede kan vara lång- eller kortvarigt beroende på hur mycket av detta som är nytt eller bara repetition av erfarenheter han gjort i tidigare liv.

²I den träning, som lärjungarna får de närmaste årtiondena, kommer utvecklandet av emotional syn (klärvoajans) och hörsel (klärådiens) att vara fullständigt uteslutet, och om lärjungen redan äger dessa förmågor, kommer han att behöva övervinna dem. Den verkliga lärjungen strävar att centra sig i mentahlöljet i syfte att ytterligare höja sin medvetenhet till kausalhöljet. L1 4.24.7, L3 8.19, MV 5.27.1,2, 5.29.1,4, 7.19.6

³Hans avsikt är att omfatta det högre, och han behöver inte på detta stadium återförvärva denna emotionala förmåga, som de ringa utvecklade människoraserna ägde och många av de högre djurarterna äger. Senare, när han blivit kausaljag, kan han fungera i emotionalvärlden, om han så önskar. DVS 2.23.8 Men de invigda arbetar med människornas medvetenhetsaspekt, inte deras emotionelhöljen. L2 6.13.16

⁴Det är i arbetet med medvetenheten, som den verkliga evolutionstekniken utövas, ty i varje naturrike är det medvetenheten i formerna, som svarar för utvecklingen av och i formen. Det främsta målet för de studerande är därför att bli medvetna om det kausala (LA: och Augoeides),

att odla kausalmedvetenheten och att lära sig att leva och verka som om de ägde denna. Intill dess att de kan styra sitt redskap med vilja, gör de klokt i att träna sin mentalmedvetenhet, studera manifestationens lagar och lära sig att omfatta allt som man nu avser med ordet "högre" – ett oegentligt ord, men det duger. MV 6.3.3

⁵När människan kan bruka detta redskap avsiktligt, med vilja använda det eller avstå, ändras hela hennes ställning och ökar hennes användbarhet. Genom att använda intellektet, mentalmedvetenheten, har mänskligheten blivit varse det fysiska redskapets, organismens, ändamål och brukbarhet. Genom att använda ett ännu högre slags förmåga, som tillhör kausalhöljet, lär hon sig att avsiktligt, viljemässigt, ändamålsenligt styra hela förstajaget (47:4–49:7) och lär sig förstå för vilka ändamål det existerar. Detta högre slags förmåga är ett högre slags intellekt, kausalmedvetenheten.

⁶Först när människan blir kausalt medveten, blir hon till nytta i en hierarkisk lärares, ett 45-jags grupp. När kausalmedvetenheten börjar fungera, kan hon övergå från provlärjungens stadium till den i hierarkiske lärarens grupp antagne lärjungens stadium. L1 4.12.3,4; 4.17.4

⁷Provlärjungen får åtskillig undervisning utan att medvetet inse det. Felaktiga tendenser påpekas för honom, när han uppriktigt söker utbildning för tjänande. L1 4.6.20 Årligt genomförd analys av de egna motiven har en förunderlig förmåga att höja den tilltänkte lärjungen upp ur emotionalvärlden in i mentalvärlden. Det är först i mentalvärlden lärarna kan kontaktas och måste sökas. L1 4.24.11

⁸Den tid kommer, när ljuset i huvudet inte bara finns utan även kan i viss mån användas. Aspirantens skörd är sådan att det blir möjligt för honom att med ihärdig ansträngning ordna sitt liv så, att han icke endast kan skörda sin sådd och fylla sina plikter utan dessutom har beslutsamhet nog att också lösa lärjungaskapets problem och fullgöra dess plikter. Sitt tjänande av andra utför han med rätt motiv, detta tjänande börjar göra sig gällande och han förlorar förstajagets intressen ur sikte, medan han arbetar för andras intressen (LA: deras andrajags intressen).

⁹Läraren rådgör med sina främsta lärjungar (LA: 46-jag) om lämpligheten av att släppa in aspiranten i gruppauran och låta hans vibrationer förenas med gruppens. Om utslaget blir "ja", utses en sådan äldre lärjunge att under två års tid tjänstgöra som förmedlare mellan läraren och den nyantagne lärjungen. Förmedlaren arbetar med den nye lärjungen, så att säga dämpar lärarens vibrationer, när han förmedlar dem till lärjungens höljen, så att dessa får vänja sig vid den högre frekvensen. Förmedlaren överför till lärjungens mentalmedvetenhet, via Augoeides och kausalhöljet, vetskap om gruppens planer och vägledande ideer och iakttar hur lärjungen förhåller sig till det som händer honom i livet och de tillfällen som yppas för honom. I praktiken och tills vidare är det förmedlaren, som fyller lärarens funktion. MV 9.187.7

¹⁰Hela denna tid förblir aspiranten ovetande om vad som hänt och är omedveten om dessa i hans högre höljen pågående kontakter. Tre tecken märker han dock hos sig själv:

¹¹1. Ökad mental aktivitet. Denna vållar honom först mycket besvär. Han uppfattar det som om han förlorade i stället för att vinna i tankekontroll. Detta är dock övergående, och han tar efter hand befälet.

¹²2. Ökad mottaglighet för ideer och ökad förmåga att uppfatta hierarkins plan. I första skedet kan dessa förmågor göra honom i viss mån obalanserad, när han fångas av den ena idén, den ena idiologin, den ena rörelsen efter den andra, som alla tycks lova förverkligandet av tusenårsriket. Men efter en tid återvinner han balansen och låter ändamålsenligheten styra sitt liv. Han arbetar med sin egen uppgift, gör sin insats för det helas gagn efter bästa förmåga. L1 4.7.4

¹³3. Ökad psykisk känslighet. Detta är både ett tecken på utveckling och ett prov. Han kan bedragas av de psykiska förmågornas lockelser, frestas att överge sitt tjänande av mänskligheten för att i stället bruka psykiska förmågor för självhävdelse. Lärjungen måste utvecklas allsidigt, men innan han kan fungera medvetet såsom kausaljag, måste han avstå från att använda dessa lägre förmågor. De kan tryggt användas endast av kausaljag. 46-jag och högre jag behöver inte bruka dessa i de lägre (LA: emotionala och eteriska) höljen inneboende förmågor. Dessa högre jag kan använda (intuitionens =) 46-medvetenhetens ofelbara kunskap och (ljusprincipens inlysning =) 47:1-medvetenheten. L1 4.23.17

¹⁴Hos studerande råder en utbredd missuppfattning att läraren gör den antagne lärjungen klart

medveten om att han är antagen, att han vid ett möte och samtal med läraren får beskedet att han är antagen och sätts in i arbetet. Så är icke fallet. För lärjungaskapet liksom för (LA: de tre första) initiationerna gäller den esoteriska regeln att människan skrider framåt i blindo. L1 9.38.18 Hon hoppas men vet inte och får ingen klar visshet. Genom att iakttaga sig själv och studera fordringarna kan hon komma fram till slutsatsen att hon möjligen nått den antagne lärjungens stadium. Hon handlar enligt denna förmodan och vaktar med omsorg sina handlingar, ord och tankar, så att hon inte gör sig skyldig till något felaktigt, olämpligt eller ovänligt, som kan bryta den rytm hon antar ha upprättats. Hon fortsätter sitt arbete och intensifierar sin meditation, granskar sina motiv, söker utrusta sitt mentelhölje, låter leda sig av tjänandets ideal och söker alltid tjäna, och när hon är så upptagen att hon glömt sig själv, får hon plötsligt en dag se den som så länge sett henne.

¹⁵ Detta kan ske på två sätt: i fullt vaken dagsmedvetenhet eller i fysiska hjärnans hågkomst av ett möte och samtal under sömnen. I samband därmed gör lärjungen tre särskilda insikter.

¹⁶1. Lärjungen inser det skedda såsom ett obestridligt faktum han inte kan betvivla.

¹⁷2. Han inser att han måste tåga om detta faktum. Många år kan gå innan han nämner det för någon, och då endast till en annan lärjunge, som står under samma lärare, och endast efter att ha inhämtat lärarens tillåtelse att nämna det. MV 9.192.11; L1 4.2.5, 4.6.10, 4.19.19

¹⁸3. Han får efter hand insikt i vissa faktorer, som styr lärarens förhållande till lärjungen, så att dessa faktorer alltmer börja styra också hans eget liv. Sex sådana faktorer uppräknas närmast.

¹⁹1. Han inser att hans kontakter med läraren styres av gruppens behov och avser gruppens tjänande. Det går till sist upp för honom att läraren är intresserad av honom endast i den mån han såsom monad medveten i kausalhöljet kan användas i tjänandet genom förstajaget i fysiska världen. Han börjar inse att läraren arbetar med hans kausalhölje och att det därför är kausalhöljet, inte inkarnationshöljerna, som står i kontakt med läraren. Hans uppgift står därför allt klarare för honom, och det är alla lärjungars uppgift: att hålla förbindelseleden mellan kausalhöljet och hjärnan via mentelhöljet öppen, så att läraren genast och lätt kan nå honom. Särskilt i lärjungaskapets tidiga skeden får läraren ibland vänta i veckor, innan han kan nå lärjungen, då kanalen uppåt är stängd och kausalhöljet inte har kontakt med hjärnan. L1 4.2.16

²⁰2. Han finner att det är han själv, som i de flesta fall stänger dörren genom bruk av lägre psykiska förmågor, fysisk ohälsa och brist på medvetenhetskontroll och inser därför att han måste arbeta ständigt och oupphörligt med sitt förstajag.

²¹3. Han finner att han måste lära sig skilja mellan Augoeides', den egna lärjungagruppens och lärarens respektive vibrationer. Alla tre är olika och det är lätt att sammanblanda dem, särskilt i början. Aspiranter och lärjungar kan tryggt utgå ifrån att, när de får uppleva en "hög vibration" och stimulans, denna inte kommer från läraren utan snarare från Augoeides. L1 4.20.19

²²4. Han finner också att lärarna inte har för vana att smickra lärjungarna eller lova dem något, såsom att de vore utsedda till att bekläda höga ämbeten, vore lärarens ombud eller att hierarkin vore beroende av dem. Äregirighet, maktlystnad och självtillräcklighet är egenskaper, som kännetecknar många mentala typer. Dessa egenskaper utgör provningar för aspiranten. De tillhör förstajaget och hjälper honom inte att utveckla andrajagets egenskaper. De förblindar och förleder honom, får honom att kliva upp på en piedestal, från vilken han slutligen måste stiga ner. Lärarna säger intet som kan nära lärjungarnas högmod eller känsla av avskildhet eller utvaldhet och märkvärdighet. MV 9.198.1, L1 4.23.18

²³5. Lärjungen finner också snart att lärarna inte är lätt tillgängliga. De är strängt upptagna och kan endast i nödlägen ägna nybörjare något ögonblick för meddelelse. Med äldre och beprövade lärjungar sker kontakterna oftare och lättare och ger snabbare resultat. Ju grönare lärjungen är, desto mer kräver han lärarens uppmärksamhet och inbillar sig ha rätt till den. De äldre och mer erfarna tjänarna söker fylla sina plikter och utföra sitt arbete med så liten kontakt med läraren som möjligt. De försöker spara lärarens tid och anser det ofta som ett bevis på eget misslyckande, om läraren måste tala med dem för att rätta till något fel i deras arbete och kanske skydda dem för skada. Varje mer framskriden lärjunge har som mål att utföra sitt arbete och vara i kontakt med sitt (andliga =) till andrajaget hörande kraftcentrum, det vill säga sin grupp, och därför i stadig kontakt med läraren utan särskilda möten och fenomenartade kontakter med honom. Många lär-

jungar förväntar sig kontakta sin lärare endast en gång om året, vanligen vid tiden för fullmånen i Oxens tecken. MV 10.20.1, 10.22.5; L1 4.10.13, 5.8.11

²⁴6. Han finner också att förhållandet mellan lärare och lärjunge styres av lag och att det finns bestämda stadier i kontakten dem emellan. Dessa stadier kan uppräknas utan närmare uppgifter såsom följer:

²⁵1. Det stadium, där läraren kontaktar lärjungen genom en annan lärjunge i fysiska världen. Detta kallas "lilla lärjungaskapet".

²⁶2. Det stadium, där en högre lärjunge, som arbetar från det kausala, leder lärjungen. Detta kallas "lärjunge i ljuset".

²⁷3. Det stadium, där alltefter behovet mästaren kontaktar lärjungen genom en livlig upplevelse under sömnen, en symbolisk lärdom, användandet av en tankeform av läraren, en kontakt i meditation, ett bestämt ihågkommet möte och samtal med läraren i hans ashram. Detta är avgjort den antagne lärjungens stadium. L1 4.20.28

²⁸4. Det stadium, där lärjungen, efter att ha visat sin visdom i arbete och sin förståelse för lärarens problem, får lära sig hur han kan i nödlägen påkalla lärarens uppmärksamhet och så få del av dennes styrka, kunskap och råd. Detta sker omedelbart och tar knappt något av lärarens tid. Detta stadium kallas "lärjunge på tråden", varvid "tråden" är sutratma, trådsjälens. L1 4.5.24

²⁹5. Det stadium, där lärjungen får vetskap om den metod, varmed han kan nå läraren för samtal. Denna vetskap får endast sådana lärjungar, som läraren anser pålitliga nog att inte missbruka den för något personligt behov eller nödläge utan endast för vad arbetet kräver. Lärjunge på detta stadium kallas "en inom auran".

³⁰6. Det stadium, där lärjungen kan räkna på att läraren alltid lyssnar och där han är i ständig, nära kontakt med honom. Detta är det stadium, där lärjungen förbereds för en omedelbart förestående initiation eller efter initiation får särskilt arbete att utföra i samarbete med ---. På detta stadium kallas han "en i lärarens hjärta".

³¹Det finns ett sjunde stadium av ännu närmare förhållande mellan lärare och lärjunge, ett där "deras ljus förenas". De anförda beteckningarna är mera parafras än översättning av de gamla beteckningarna.

³²God karaktär, hög rättsuppfattning, sunda värden och andlig strävan är förvisso grundläggande och oföränderliga krav, men mer än så fordras för lärjungaskap och kontakt med läraren.

³³Privilegiet att vara en utpost för lärarens medvetenhet kräver en osjälviskhet och självuppgivelse, som få är redo för. Att dragas in i hans aura, så att lärjungens aura utgör en oskiljaktig del av gruppauran förutsätter en renhet, som få kan odla. Att ha lärarens öra och rätten att kontakta honom vid behov kräver en mottaglighet och fin urskillning, som få är beredda att köpa för det åsatta priset. L1 4.4.6, 4.5.9 Likväl står dörren öppen för alla ärliga och uppriktiga sökare, som motsvarar kraven.

7 Överförare av kunskap från högre världar

¹De som är på något sätt framskridna i medvetenhetsutvecklingen, får denna utveckling påskyndad som aldrig förr i världshistorien. Krisen är så allvarlig och behovet i världen så stort att de som kan om så bara i ringa mån förnimma de äldre brödernas vibrationer och föra ner ideer från högre världar, får en noggrann, kraftfull och ihållande träning. Det är nödvändigt att de får möjlighet att verka på ett riktigt och lämpligt sätt såsom överförare och uttolkare. L1 4.4.18

²Närmast avhandlas vissa faktorer som är verksamma och metoder som tillämpas i inspirerat författarskap, vilket resulterat i sådana böcker som *Den Hemliga Läran* och världsreligionernas urkunder (LA: och givetvis DKs egna verk, utgivna i AABs namn). Tolkningen av det mottagna och utgivna materialet beror av många faktorer: nedtecknarnas ställning kan över- eller underskattas, de termer de använder är beroende på deras skolning och kan därför vara oriktiga eller ge upphov till misstolkningar. Det är alltså nödvändigt att förstå själva förfarandet något.

³Somliga överförare arbetar helt i det emotionala, och deras arbete tillhör nödvändigtvis den stora illusionen. De är omedvetna medier och oförmögna att kontrollera den källa, varifrån lärorna kommer. Om de påstår sig veta källan, har de ofta fel. Somliga mottar undervisning från dis-

karnerade varelser, som i sin utveckling inte står högre och ofta står lägre än de själva. Några bara sammanfattar innehållet i sitt undermedvetna och åstadkommer vackra men platta meddelanden, klädda i kristen språkdräkt och färgade av äldre tiders mystiska skrifter.

⁴Några arbetar endast i det mentala och erfar genom telepati vad de äldre bröderna och deras egen Augoeides har att meddela. De öser ur de källor av kunskap som finns i kausalmedvetenheten. De blir varse den kunskap som finns lagrad i hjärnan hos de lärjungar som tillhör samma departement som de själva. Några av dem är utposter för lärarens medvetenhet och får också veta hans tankar. Några använder flera av de nämnda metoderna medvetet eller omedvetet. När de arbetar medvetet, är det möjligt för dem att göra en jämförande granskning av den mottagna undervisningen och med hjälp av motsvarigheternas lag och symboler (som de ser med mental objektiv medvetenhet) konstatera undervisningens riktighet. De som arbetar omedvetet mentalt (icke emotionalt), får bara hysa tillit och bruka urskillning, tills de utvecklats mera. De får inte godtaga något som motsäger de fakta som lämnats av planethierarkins stora budbärare, och de måste vara beredda att rätta det lilla smul av kunskap de äger efter den större kunskapsstrukturen.

⁵Varje generation bör frambringa sina egna seende. Felet med aspiranter är att de inte ser. De ser endast en del av sanningens stora helhet, men allt därutöver är dolt för deras tredimensionala syn. För dem som önskar verka såsom sanna överförare och förmedlare från dem som vet till människorna, är det nödvändigt att hålla blicken fäst vid horisonten och så söka vidga sin syn, stadigt hålla fast vid den insikt de redan äger och söka bredda och fördjupa den, hålla fast vid sanningen att allt rör sig framåt mot uppenbarelsen och att formen ingenting betyder. De måste framför allt söka vara pålitliga redskap, som inte rubbas av övergående stormar. De måste bemöda sig att vad som än händer inte ge efter för nedslagenhet, modlöshet, med ett säkert sinne för proportioner, rätt omdöme i allt, regelbundet liv, disciplinerad organism och helhjärtad hängivenhet för mänskligheten. Där dessa egenskaper finns, kan lärarna börja använda sina utsedda arbetare. Där de inte finns, måste de söka sig andra redskap.

⁶Somliga lär på natten under sömnen och överför regelbundet till fysiska hjärnans medvetenhet de fakta de behöver veta och de läror de skall förmedla. Många metoder provas som passar aspirantens eller lärjungens egenart. Somliga har en hjärna som fungerar telepatiskt såsom mottagare. De säkrare och ovanligare metoderna brukar mentahlöljet såsom förmedlare mellan kausalhöljet och hjärnan eller mellan läraren och lärjungen. De i spiritistiska kretsar utarbetade metoderna för förbindelse med emotionalvärlden används inte av lärjungar. De högre, mentala metoderna är mer avancerade, tryggare och ovanligare.

⁷De verkliga mottagarna från kausalvärlden till fysiska världen arbetar på ettdera av följande sätt:

⁸1. De skriver på grundval av egen kunskap och använder därför det mentala i formuleringen av denna kunskap i ord som uppenbarar sanningen för dem som kan inse den och samtidigt döljer det farliga för de nyfikna och dem utan insikt. Detta är en svår uppgift, ty det mentala uttrycker det kausala högst ofullständigt, så att mycket av den verkliga betydelsen går förlorat i det språkliga uttrycket.

⁹2. De skriver därför att de är inspirerade (LA: av åtminstone kausaljag eller motsvarande monader tillhörande devaevolutionen). Tack vare sin fysiska utrustning, renhet i livsföringen, tillspetsade målmedvetenhet, hängivenhet för mänskligheten och själva tjänandets goda skörd har de förvärvat förmågan att nå högre världars (LA: åtminstone kausalvärldens) sanningskällor. De kan ösa ur de tankeströmmar som de kontemplerande nirmanakayaerna låter flöda eller ur de specialiserade tankeströmmar någon av lärarna i planethierarkin satt i gång. MV 9.16.1, 9.29.4, 10.7.7 Tack vare att deras mental- och hjärnmedvetenhet är mottagliga, kan de uttrycka de uppfattade tankarna i ord och skriva ner dessa. Valet av ord och bildandet av meningar överlämnas i stort sett åt nedtecknaren. Därför beror de använda termernas högre eller lägre grad av lämplighet och riktighet på hans grad av bildning, ordförråds storlek och inneboende förmåga att förstå de meddelade ideerna.

¹⁰3. De skriver tack vare att de har det inre hörandet utvecklat. Deras arbete består huvudsakligen i att skriva på diktamen men beror också delvis på deras utvecklings- och bildningsgrad. En viss bestämd utveckling av höljescentren parad med god skörd utgör grunden för det val läraren i planethierarkin gör, när han söker meddela en viss undervisning. Ansvar för exakthet

delas därför mellan sändare och mottagare. Den fysiska mottagaren måste väljas noga, och exaktheten i den meddelade undervisningens fysiska uttryck beror på att han är villig att användas, är bestämt centrad i det mentala och fri från (astralism =) påverkan av emotionalvärldens väsen och inflytanden. Lägg här till att ju bättre bildad individen är, ju bredare hans kunskap och intresseområden är, desto lättare har läraren i hierarkin att meddela kunskapen genom honom. Ofta är det dikterade mottagaren fullständigt främmande. Han måste därför ha en viss bildning och själv vara en djup sanningssökare, innan han kan väljas till mottagare av undervisning avsedd för allmänheten eller för esoteriskt bruk. Framför allt måste han genom meditation ha lärt sig att centra sig i mentalhöljet. Att mottagaren har vibrationer och intressen av slag som liknar sändarens avgör dennes val. Märk detta: liknande slag, inte samma slag. LA: Sändare och mottagare tillhör samma departement, stråle, men olika stadier, olika naturriken.

¹¹ Detta slags arbete kan indelas enligt tre metoder:

¹² 1) Mental klärådiens. Detta är inte exakt telepati utan ett slags direkt hörande. Läraren talar och lärjungen lyssnar, båda helt i det mentala med användande av mentala förmågor. Lärjungen använder därvid mentalhöljets hjäss- och panncentra, vilka båda därför måste vara vitaliserade, innan metoden kan tillämpas.

¹³ 2) Telepatisk förbindelse. Denna innebär att fysiska hjärnmedvetenheten registrerar det meddelade på ettdera av tre sätt: 1) Direkt från lärare till lärjunge eller från lärjunge till lärjunge. 2) Från lärare till lärjunge via Augoeides och vägen ner genom andra- och förstatriadernas atomer (47:4 förbigås). Endast lärjungar som har atommateria i höljena kan arbeta på detta sätt, som borgar för säkerhet och exakthet. 3) Mellan två augoeider via kausalhöljet med direkt överföring enligt den i punkt 2) beskrivna metoden eller med lagring i det övermedvetna för senare mottagning i det dagsmedvetna gradvis och efter behov.

¹⁴ 3) Inspiration. Denna har vissa likheter med mediumism men skall likväl inte sammanblandas med denna. Mediumism når inte över emotionalvärlden. Den är en farlig och otillförlitlig metod, eftersom mentalhöljet inte deltar och jaget inte styr processen. Mediet är ett omedvetet redskap, som låter sig styras av andra, diskarnerade väsen, vilka använder mediets hjärna och talorgan. Dessa väsen är inte högt utvecklade och alldeles ur stånd att använda de mentala metoderna. Inspiration däremot är kausal och mental, och jaget är medvetet under processen, även om det skulle stå vid sidan om och låta inspiratören använda fysiska höljena. Inspiration förutsätter att kausalmedvetenheten utvecklats, vilket ger trygghet. Kausalmedvetenheten är alltid god. Den kan sakna kunskap i världarna 47–49 och i det avseendet vara bristfällig, men den hyser intet ont. MV 7.1.11 Inspiration är alltid trygg, medan mediumism alltid skall undvikas.

¹⁵ Vissa förenar inspiration med andra högre mottagningsmetoder, vilket ger en hög grad av exakthet i överföringen. H.P.B. är ett exempel på detta: inspiration tillsammans med mental objektiv medvetenhet (seende och hörande).

¹⁶ Inspiration kan förenas också med telepati, antingen så att inspiratören inger sina tankar i lärjungens hjärna eller tillfälligt övertar hans organism och eterhölje, varvid lärjungen själv (monaden) står vid sidan om, medveten i de överfysiska höljena.

¹⁷ Emotional klärvoajans och klärådiens är icke metoder för mottagning från kausalvärlden. De som övar dessa förmågor ser visserligen något men är ur stånd att skilja mellan förflutna, närvarande och möjliga framtida skeenden. Därför blir resultatet illusioner och fiktioner. Mental klärvoajans förutsätter en tränad uttolkande mentalmedvetenhet av ett slag som är mycket sällsynt. DVS 2.62.23

¹⁸ I alla de här beskrivna metoderna kan misstag insmyga sig på grund av fysiska begränsningar, också språkliga sådana. I deras fall som skriver på grundval av egen kunskap (LA: individerna av denna kategori är åtminstone kausaljag med begynnande essential medvetenhet, 46:5-7), blir felaktigheterna i det språkliga uttrycket inte så allvarliga, medan felaktigheterna i andra och tredje fallet beror på mottagarens utvecklingsstadium. Om han emellertid förenar intelligens, hängivenhet och tjänande med sin förmåga att taga emot och höra, kan han snart själv rätta felen och växa i förståelse.

¹⁹ De lärare i planethierarkin, som genomsnittliga aspiranter och provlärjungar kan komma i för-

bindelse med i mentalvärlden, arbetar inte med dem därför att de personligen tycker om dem eller bryr sig om dem, utan därför att behovet är stort och de söker sådana som de kan träna till dugande arbetare. Den mentala inställning de söker hos aspiranterna är läraktighet, förmåga att uppfatta och minnas och att avstå från att fråga tills man vet något. Sedan uppmanas aspiranten att fråga om allt. Det är värt att minnas vad en av lärarna sagt: ”Vet att vi är sunda och balanserade individer, som undervisar såsom vi lärde på jorden, inte genom att smickra våra elever utan genom att disciplinera dem. Vi leder dem framåt, inte med tvång genom att nära deras äregirighet med löften om makt, utan genom att ge dem kunskap och leda dem i att använda denna i sitt arbete, då vi vet att de genom att rätt bruka kunskapen kommer att förvärva erfarenheten och nå målet.”

²⁰Hur ofta finner man inte en aspirant, som är mera upptagen med tankar på mästaren och vad denne borde göra än med vad han själv borde göra! Hur han skall göra sig duglig till tjänande och utrusta sig för ändamålsenligt samarbete är eller borde vara hans viktigaste fråga.

²¹Frågor om läraren är intressantare än frågor om de nödvändiga förutsättningarna för lärjungaskap. Intresset för tillgängliga uppgifter om adepterna är starkare än intresset för den ständiga granskningen av egna begränsningar och hinder, vilken borde upptaga aspirantens uppmärksamhet. Det är vanligare att tilltänkta lärjungar är nyfikna på bestämda lärares levnadssätt och metoder att undervisa och hantera lärjungarna än att de ägnar tålmodigt arbete åt att själva förvärva rätt levnads- och arbetsätt. Allt detta är ovidkommande frågor, som endast hindrar och begränsar aspiranten. Bland de första råd de får som önskar träda i förbindelse med lärarna är att sluta intressera sig för det som inte angår dem, i stället rikta uppmärksamheten på de åtgärder de måste vidtaga i det egna livet och eliminera den upptagenhet med det egna lynnet och grubblet, detta slöseri med tid och kraft, som så ofta utgör större delen av deras tankeliv. MV 5.26.5,6, 9.181; L1 4.5.17, 4.12.8, 5.15.1-3

²²När läraren söker finna dem som är lämpade att undervisas av honom, är det främst tre förutsättningar han granskar. Om dessa inte förefinns, hjälper det inte hur mycken hängivenhet, längtan och renhet i levnadssättet aspiranten än förvärvat. Det är väsentligt att alla aspiranter begriper dessa tre faktorer och så besparar sig mycken sinnesoro och fåfäng ävlan.

²³Läraren söker hos aspiranten efter ljuset i huvudet, undersöker hans skörd och iakttar hans tjänande i världen.

²⁴Såvida det inte finns tecken på att människan är vad som esoteriskt kallas ”en tänd lampa”, är det meningslöst för läraren att slösa tid på henne. När ljuset i huvudet finns hos henne, anger det att:

²⁵1. Tallkottkörteln, som i organismen är kausalmedvetenhetens säte och andrajagsmedvetenhetens (45:4–47:3) organ, fungerar mer eller mindre. Det är i denna körtel, som människan erhåller de första fysiologiska förändringar som följer efter kontakt med andrajaget. L1 9.71.7 Denna kontakt upprättas genom bestämt arbete med meditation, medvetenhetskontroll och inflöde av kraft från andratriaden.

²⁶2. Fysiska människan inrätas med kausalhöljet och Augoeides och låter sitt fysiska liv bestämmas av de intryck och den kontroll hon tar emot av dessa två. Detta avhandlas tillräckligt i de två eller tre första kapitlen av boken *Brev om ockult meditation*, vilka aspiranter bör studera.

²⁷3. Kraft flödar ner genom trådsjälens sutratma, från kausalhöljet via mentalhöljet till hjärnan. Hela hemligheten med att nå andlig insikt, rätt uppfattning och rätt kontakt ligger i det just sagda. Därför är Patañjalis *Yoga-sutraer* alltid lärjungarnas lärobok, ty den upplyser om de regler och metoder som bringar mentalhöljet under kontroll, stadgar emotionalhöljet och så utvecklar och stärker trådsjälens att den kan bli och även blir en verklig förbindelseled mellan kausalhöljet och fysiska hjärnan. Inlysningens ljus strömmar in i hjärnrummet och låter människan objektivt uppfatta tre kunskapsområden. Blott delvis inlysta lärjungar eller aspiranter glömmar ofta detta faktum, vållar sig därmed onödigt lidande och gör sig skyldiga till förhastade tolkningar.

²⁸Ljuset belyser och framhäver skarpt för medvetenheten de tankeformer och väsen som föreställer det lägre livet och som i sin helhet bildar tröskelns väktare. L1 3.25, 10.8; L2 6.23.3; L3 2.12.11, 2.26.4; MV 3.46.2, 18.11.7

²⁹Det första aspiranten alltså blir medveten om är det han vet vara icke önskvärt, och det som avslöjar hans ovärdighet och begränsningar, och icke önskvärda beståndsdelar av hans egen aura

tränger sig på hans syn. Det mörker som finns i honom synes förstärkas av det ljus som glimmar svagt i centret för hans vara, och ofta förtvivlar han om sig själv och sjunker i nedslagenhetens djup. Alla mystiker vittnar om detta, och det är ett skede som måste genomlevas, tills insiktens rena ljus driver bort allt mörker och livet efter hand klarnar och ljusnar, tills solen i huvudet skiner i all sin härlighet.

³⁰Ljuset i huvudet är även tecken på att människan funnit vägen. Då återstår för henne att studera och förstå den teknik, genom vilken ljuset centras och intensifieras, hon själv inträder i det och det till sist blir denna magnetiska linje, som hon kan följa bakåt, tills hon når källan (47:1-3) till den lägre manifestationen (47:4–49:7) och hon inträder i kausalmedvetenheten.

³¹”De rättfärdigas stig är lik gryningens ljus”, och likväl måste människan samtidigt själv bli denna stig. Hon inträder i ljuset och blir ljuset och tjänstgör sedan som en lampa som lyfts i mörkret och skänker ljus åt andra och lyser upp vägen framför dem.

³²Aspirantens skörd är den andra faktor läraren måste beakta, innan han antar människan till lärjunge. Han måste undersöka om denna åtgärd är skördemässigt möjlig eller om det i aspirantens förflutna finns sådana betingelser som hindrar honom från att antagas i detta liv. L1 4.1.7

³³Tre huvudsakliga faktorer måste beaktas både var för sig och i förhållande till varandra.

³⁴För det första: Finns i människans liv sådana skördebetingade plikter, som skulle göra det omöjligt för henne att fungera såsom lärjunge? I detta sammanhang måste beaktas att en människa kan bli lärjunge och göra sig förtjänt av en lärares uppmärksamhet, först när hon förmår utträtta något av betydelse för sina medmänniskor.

³⁵Innan detta är fallet, vore det slöseri med lärarens tid, om han ägnade sig personligen åt henne, ty hon kan få lämplig hjälp på andra sätt och mycken teoretisk kunskap från böcker och lärare i människoriket. Denna kunskap har hon ännu inte omsatt praktiskt, och hon har mycken erfarenhet att göra under ledning av sin Augoeides. När människan blir lärjunge, blir hon det därför att hon kan användas i arbetet med att genomföra hierarkins plan och kan förmås att delta i de verksamheter som är planerade att möjliggöra för mänskligheten att taga de nödvändiga stegen framåt. Detta förutsätter i aspirantens fysiska liv, bland andra faktorer, tid, eftertanke och rätta omständigheter. Det är fullt möjligt för en människa att i karaktärshänseende ha nått det stadium, där hon förtjänar lärarens uppmärksamhet, men likväl har plikter att fylla, som skulle hindra henne från aktivt tjänande i just detta liv. Detta måste såväl läraren som människans egen Augoeides beakta.

³⁶Resultatet blir ofta i denna tid att människan i sitt nuvarande liv åtar sig en onormalt stor börda av plikter och ansvar för att frigöra sig för tjänande och lärjungaskap i ett senare liv, kanske utan att i fysiska hjärnan vara medveten om varför hon gör detta. Hon utrustar sig då för nästa liv genom att tålmodigt fylla sin uppgift i hemmet, för sina närmaste och i sitt yrke. Hon inser då att ur kausalmedvetenhetens synvinkel är ett enda liv en kortvarig händelse och snart förbi och att hon genom studium, ändamålsenlig verksamhet, kärleksfullt tjänande och tålmodigt uthärdande arbetar sig upp ur de villkor som ännu hindrar henne att mottagas i lärarens grupp. L1 4.6.1

³⁷Läraren granskar även förhållandena i aspirantens höljen för att se om det i dessa finns funktionstillstånd, som skulle hindra hans brukbarhet och verka såsom hinder. Också dessa förhållanden är skördebetingade och måste rättas till, innan han får ingå i lärjungagruppen. En sjuk organism, ett emotionalhölje som är hemfallet åt lynneskast, upprördhet och emotionalvärldens villfarelser och ett okontrollerat eller illa utrustat mentalthölje är alla farliga för aspiranten, tills de rättats till och fulländats. Lärjungen utsätts ständigt för ett spel av krafter från tre håll – hans Augoeides, hans lärare och lärjungagrupp – och om han inte är stark, har renat sig och övar självkontroll, tjänar dessa krafter enbart till att stimulera oönskade sidor hos honom, föra alla hans dolda svagheter upp till ytan. Detta måste förvisso ofrånkomligen göras, men det skall göras innan aspiranten antas till lärjunge och införes i gruppen, ty annars skulle mycket av lärarens dyrbara tid åtgå till att oskadliggöra effekterna av den nyantagnes våldsamma reaktioner på de andra lärjungarna i gruppen. Det är bättre att vänta och arbeta själv gradvis och intelligent än att oförberedd tränga sig på i ett nätverk av kraftlinjer, innan man kan handskas med vare sig dessa eller deras följdverkningar. L1 4.6.5

³⁸En annan faktor 45-jaget måste beakta är huruvida de lärjungar finns inkarnerade, som aspiranten skall arbeta med och som hör samman med honom genom gamla skörderelationer och förtrogenhet med liknande arbete.

³⁹Ibland kan det anses klokare att aspiranten väntar med att anträda lärjungens väg till ett senare liv, i vilket också hans tidigare medarbetare, som är inställda på hans vibrationer och vana vid att arbeta med honom, finns i fysiska kroppar, ty i lärarens grupp ingår man för att tjäna och utföra särskilt arbete, inte för att få en kultiverande träning, som en dag skall förvandla en till adept. Lärjungar tränar sig själva, och när de är redo för visst arbete, använder läraren dem. De utvecklar sig själva och åstadkommer sin egen frigörelse. Allteftersom de går framåt steg för steg, lägger deras särskilde lärare allt större ansvar på dem. Han tränar dem i tjänandets teknik och i att vibrationsmässigt gensvara på planen, men de lär sig att kontrollera sig själva och att göra sig dugliga för tjänandet.

⁴⁰Det finns andra skördefaktorer, som läraren beaktar, men dessa tre är ur aspirantens synvinkel de viktigaste. De har beskrivits på sådant sätt att ingen verklig och uppriktig arbetare behöver känna sig nedslagen och avskräckt, om han inte har någon medveten förbindelse med läraren och är omedveten om att vara knuten till någon lärjungagrupp. Detta behöver inte bero på att han inte duger. Det kan helt enkelt bero på att hans Augoeides valt detta liv till att göra skeppet klart för senare drabbning, undanröja hinder i något inkarnationshölje eller flera eller vänta till den tid, då hans lärjungaskap kan göra bäst nytta. KOV 7.9.8

⁴¹Den tredje faktorn är tjänandet, den faktor som aspiranten själv har minst att säga till om och som det är högst troligt att han misstolkar. Andlig äregirighet, begäret att verka såsom centrum för en grupp, längtan efter att själv tala, undervisa, föreläsa eller skriva misstolkas ofta av aspiranten såsom tjänande. Läraren ser inte till en arbetares världsliga inflytande eller ställning eller till hur många människor som flockas runt hans personlighet utan till de motiv som driver hans aktivitet och den effekt hans inflytande har på medmänniskorna. Verkligt tjänande är det spontana utflödet ur ett älskande hjärta och ett utvecklat intellekt, det är resultatet av att finnas på rätt plats och stanna där. Det framkallas av det ofrånkomliga inflödet av kraft från andratriaden och Augoeides, inte genom ihärdig aktivitet i fysiska världen. Det är verkan av att människan uttrycker vad hon egentligen är, ett potentiellt andrajag, inte en utstuderad effekt av hennes tal och handling. En verklig tjänare samlar omkring sig dem som det är hans plikt att tjäna och hjälpa med kraften av sitt liv och sin förändligade personlighet, inte med högljudda anspråk. I självglömska tjänar han, funderar inte på om hans insats är stor eller liten och har inga förutfattade åsikter om sitt eget eventuella värde. Han lever, tjänar, arbetar och påverkar och begär intet för det avskilda jaget. KOV 7.20.10

⁴²När en lärare ser detta manifesteras i en människas liv såsom resultat av att det inre ljuset tänts och de skördebetingade plikterna fyllts, sänder han ut en ton och iakttar om människan känner igen sin egen gruppton. Om hon gör det, upptas hon i sin egen grupp av medtjänare och får möta läraren.

8 *Hjärtat, strupen och ögat*

¹I alla verkligt esoteriska grupper bör det bildas en grupp människor, som intellektuellt förstår det redskap som hjärtcentret, strupcentret och panncentret (ögonbrynscentret) tillsammans utgör. Denna grupp bör vara sammansatt av dem som underkastar sig en disciplin och träning, som gör bruket av detta redskap till ett bevisat faktum för dem. Planethierarkin har till en av sina uppgifter att så stimulera dessa centra hos människan att de växer till rätt aktivitet och kan brukas i den nyligen inledda tidsåldern. L3 15.10.8; E 5.9.17-20

²Ämnet är av den största betydelse för den nutida aspiranten, ty detta redskap, sammansatt av tre centra, utgör en del av den inre struktur han måste lära sig att bemästra och använda medvetet, innan något verkligt kreativt arbete blir möjligt. Ordet ”kreativt” brukas här i esoterisk mening. Kreativt i exempelvis konstnärlig mening avser ett annat slags aktivitet, som förvisso också den med tiden kan leda till verkligt esoteriskt arbete i högre världar.

³De studerande förutsätts ha en elementär kunskap om eterhöljet och dess kraftcentra, så att de gjort sig en föreställning om dessa ting i sin fantasi. Innan det finns kunskap och eterisk syn, är

fantasin en mäktig faktor för centrens aktivering. LA: Om sedan aktiveringen utan kunskap, med bara fantasin till vägledare, blir rätt aktivering, är en annan fråga, men icke en ovidkommande.

⁴För klarhetens skull anges de huvudsakliga eteriska centren med deras kronbladstal och läge. Deras färger är utan betydelse för den studerande, ty de esoteriska färgerna avviker starkt från dem som exoteriskt uppgivits i avsiktligt vilseledande syfte.

⁵Bascentret (rygggradsslutet) – 4 kronblad, sakralcentret (i höjd med korsbenet) – 6 kronblad, solarplexuscentret – 10 kronblad. Dessa tre lägre centra avskiljes från de fyra högre av diafragman: hjärtcentret – 12 kronblad, strupcentret – 16 kronblad, panncentret – 96 kronblad (eller 2 med 48 mindre i varje), hjässcentret – 12 + 960 kronblad (angivna som cirka 1000). KOV 7.22.5; L1 3.27.4; L3 15.1.6

⁶Aspiranten bör minnas två viktiga fakta, som han måhända anser elementära men som han likväl i sin träning måste avsiktligt och medvetet förverkliga. Det är lätt att intellektuellt begripa de uppgifter som lämnats om dessa kraftcentra. Det är synnerligen svårt att åstadkomma omriktandet av de krafter som strömmar genom dessa virvlar och lära sig fungera medvetet genom de högre centren och därvid underordna de lägre centren dessa högre. Detta måste man göra utan att lägga vikten vid materiaspekten, såsom många gör, när de söker vitalisera centren. L1 4.20.24

⁷Faktum nummer ett är att de tre under diafragman belägna centren, bas-, sakral- och solarplexuscentren, vilka för närvarande är de starkaste och mest "livaktiga" centren hos genomsnittsmänniskan, skall omorganiseras, omorienteras och från att vara positiva göras negativa. Likaså måste de fyra ovanför diafragman befintliga centren, hjärt-, strup-, pann- och hjässcentren, väckas och från att vara negativa göras positiva. LA: I detta avseende betyder "negativ" passiv, mottagande; "positiv" aktiv, givande och drivande. L3 15.10.5; E 9.2.6

⁸Detta skall man åstadkomma på två sätt. På det första sättet genom att överföra de lägre centrens positiva energi till de högre centren och på det andra sättet genom att väcka hjässcentret med viljans aktivitet. Den första effekten erhåller man genom att dana karaktären och rena inkarnationshöljerna. Den andra erhåller man såsom resultat av att meditera och utveckla en organiserad avsikt, som viljan sedan inför i det dagliga livet. Karaktärsdaning, rent leverne, kontroll av emotionala reaktioner och rätt tänkande – det är inte lätt att minnas att vi, när vi lever rent och rätt, faktiskt arbetar med krafter, som tvingar elementaler att lyda den medvetna monadens befallning och aktiverar en levande mekanism, som dittills varit nästan bara potentiell. Det är dock ett faktum att när de energier, som ligger i bascentret, höjes upp genom centralkanalerna och via solarplexuscentret (ett reningscentrum) och skallbascentret når panncentret, förvandlas förstajaget till ett redskap för det vaknande andrajaget.

⁹När sakralcentrets energier, som dittills varit ägnade åt det fysiska skaparverket och därför är upphovet till fysiska sexuallivet och sexuella intresset, sublimeras, omriktas och föres upp i strupcentret, blir aspiranten en medveten skapande kraft i högre världar, blir en medarbetare till dem som till sist skall åstadkomma "den nya himmelen (kausal-mentalvärlden) och den nya jorden (fysiska världen)". E 9.2.13, 9.5.3,10

¹⁰När solarplexuscentrets energier – dittills uttryck för det emotionala begäret och källan till förstajagets emotionala liv – på motsvarande sätt förvandlas och omriktas, föres de upp i hjärtcentret, där det såsom resultat uppstår gruppmedvetenhet, grupp kärlek och gruppavsikt som gör aspiranten till en tjänare av mänskligheten och lämplig såsom medarbetare till de äldre bröderna. MV 9.190.9, E 9.2.12

¹¹När dessa tre överföringar slutförts, vidtar en aktivitet i hjässcentret, det högsta styrande centret, en aktivitet som monaden genomför med kausalmedvetenhetens vilja.

¹²Faktum nummer två är att lärjungen, allteftersom dessa förvandlingar och omriktanden sker, börjar psykologiskt sett vakna för nya, högre medvetenhetstillstånd, nya, högre tillstånd av vara. Det är därför tydligt hur nödvändigt det är att gå långsamt fram i dessa ting, så att den mentala förståelsen och förmågan att tänka logiskt, klart och sunt ökar i samma mån som kausalmedvetenheten växer.

¹³Många skolor är rent ut sagt drivhus, som för tidigt utvecklar högre förmågor hos människor, höjer aspiranterna direkt från känslans och begärets värld (48) till essentialmedvetenheten (46)

men lämnar de intellektuella förmågorna, mental- och kausalmedvetenheterna (47), fullständigt utvecklade. När detta sker, blir det en lucka, ett gap i den utrustning monaden måste använda i förstajagets tre världar (47–49). Det mentala med sin förmåga att tolka, organisera och förstå kan då inte fylla sin funktion. Där aspirantens förståelse och mentala förmåga brister, löper han risk att missuppfatta och alltför lätt tro på sina missuppfattningar och feltolkningar av upplevelsena av andra tillstånd av vara. Han saknar också ett sinne för värden, så att han överskattar oväsentliga ting och underskattar väsentliga, som har med andrajagets realiteter att göra. L2 8.9.23,24

¹⁴I dessa fall kan energi strömma in i höljescentren, men eftersom det inte finns någon intelligens som kunnat rikta den, skenar den iväg och ger beklagliga effekter, såsom uppblåsta personligheter, vidskepligt hängivna, godtrogna anhängare till ledare, fanatiska obalanserade idealister, sinnesrubbade som hävdar sig ha förmåga och ställning de inte äger. Människor fångas av emotionalvärldens illusioner, anser sig förmer än andra och upphöjer sig långt över genomsnittsmänniskan. De gör sig avsiktligt skyldiga till separatismens misstag. Lägghärtill också de sexuella perversioner som framkallas genom överstimulering av sakralcentret, de neuroser, den överkänslighet och emotionalism som framkallas genom förtidig vitalisering av solarplexuscentret och slutligen det vansinne som framkallas genom överstimulering av hjärnan genom felaktig meditation, och det är tydligt varför det anses nödvändigt att gå långsamt fram och utveckla också de mentala förmågorna och förfarandena, inte bara de "andliga". LA: De har så bråttom med att bli övermänniskor att de inte hinner försöka bli människor först.

¹⁵De genomsnittliga aspiranterna utgår från kunskapen om att de har centra och från viljan att ha en ren karaktär. De vetande förvissas om att om de strävar, mediterar, studerar och tjänar, kommer vissa förändringar att ske hos dem, ett dynamiskt uppvaknande inifrån djupet av det egna varat, en vitalisering som låter det begynnande andrajaget göra sig gällande. Detta uttrycker sig såsom energi genom eterhöljet, en energi som ändrar aspiranternas livsinriktning och livsintressen. Denna energi är till sitt väsen sjufaldig och använder eterhöljets sju viktigaste centra som sina redskap.

¹⁶För aspiranten och lärjungen på de tidiga stadierna är det omöjligt att ändamålsenligt arbeta med och bruka alla dessa sju energityper. För träningsändamål lägger man vikt vid endast tre av dem, nämligen:

¹⁷1. Vilja, styrka eller kraft genom hjässcentret. Denna energi kommer från tredjetriaden (43:4) genom andratriaden (45:4) och kausalhöljet (47:1). Fram till tredje initiationen behöver lärjungen inte förstå mer av detta än att kausalhöljets viljeenergi (genom kausalcentrets utifrån räknat tredje bladvrets) bör styra förstajaget via mentalhöljet till eterhöljets hjässcentrum, hjärnan och övriga centrala nervsystemet och att det är detta som får hjässcentret att börja fungera.

¹⁸2. Enhet–visdom genom hjärtcentret. När detta centrum växer, leder dess energi till den medvetenhetsexpansion som för in människan i grupplivet. Hon förlorar förnimmelsen av avskildhet och når slutligen insikten om att hon är ett med sin Augoeides, med mänskligheten, med alla monader i alla naturriken. Denna energi kommer från tredjetriaden (44:1) via andratriaden (46:1), kausalhöljet (genom andra bladvretsen, 47:2), emotionalhöljet och når eterhöljets hjärtcentrum och blodmassan. Hos ringa utvecklade människor går denna bara igenom hjärtcentret utan att väcka enhetsmedvetandet, endast vitaliserar blodmassan, men den väcker däremot solarplexuscentret. Detta centrumskraft uttrycker människans begärsnatur ända tills hon såsom aspirant avsiktligt förvandlar och omriktar denna. Då vaknar hjärtcentret till aktivitet och kontrollerar solarplexuscentret. Detta åstadkommer människan genom att utveckla gruppintresset, odla inklusiviteten och stadigt bortse från förstajagets separativa och själviska begär. MV 9.190

¹⁹3. Aktiv intelligens genom strupcentret. Detta är den energi som skapar och vitaliserar former i enlighet med monadens ändamålsenliga och intelligenta avsikt. Denna energi kommer från tredjetriaden (45:1) via kausalhöljet (kausalcentrets yttersta bladvrets, 47:3) och eterhöljets strupcentrum och går därifrån ut till hela eterhöljet och organismens alla celler. Hos den ringa utvecklade människan passerar denna energi igenom strupcentret utan att aktivera det, går vidare till sakralcentret och aktiverar i stället detta.

²⁰Hjässcentrets förhållande till och samverkan med bascentret avhandlas inte här och inte heller

solarplexuscentrets funktion av reningsstation för de lägre centrens energier. Den framställning som här gjorts är avsedd som en bred och allmän beskrivning av de tre huvudsakliga energierna från tredjetriaden och deras vägar in i människans energisystem. Det är viktigt att aspiranterna först fattar undervisningen i dess huvudsakliga punkter. L3 15.11.14, E 9.4.14, 9.6.4

²¹Varje människomonad arbetar sig med tiden genom evolutionen till ett av de tre större departementen. Alla måste till sist uttrycka intelligent skapande förmåga (främst i värld 45), gudomlig kärlek (44) och vilja (43) till förverkligandet av planen.

²²Det första centrum, som aspiranten söker medvetet energisera och medvetet koncentrerar sig på, är hjärtcentret. Han måste lära sig att bli gruppmedveten, att vara mottaglig för gruppideal och att vara inklusiv i sina planer och begrepp och att inte drivas av förstajagets attraktion och belöning som motiv. Förrän hjärtcentret på detta sätt vaknat, kan han inte betros med strupcentrets kreativa förmåga, ty denna skulle då missbrukas till självupphöjelse och tillgodoseendet av äregirigheten. L2 7.17.1-5

²³Det måste här anmärkas att inga av dessa utvecklingsprocesser börjar från ett tillstånd av fullständig passivitet. Människor är stadda i utveckling. Också hos dem som inte är aspiranter eller lärjungar är vissa aspekter av centren redan aktiva, nämligen de som uttrycker förstajagets egenskaper, medan de som uttrycker det blivande andrajagets egenskaper alltså är passiva. L3 15.1.22

²⁴Problemet med många aspiranter i dag är att deras solarplexuscentrum är vidöppet, aktivt och nästan helt väckt. Samtidigt pågår emellertid förvandlingsarbetet, vilket medför svårigheter och kaotiska förhållanden. Också hjärtcentret börjar vibrera men är ännu inte väckt. Strupcentret är ofta för tidigt väckt genom överföring av energi från sakralcentret. Det finns flera orsaker till det sistnämnda: avsiktlig sexuell avhållsamhet i strävan efter medvetenhetsutveckling eller, vilket är vanligare, ofrivilligt avstående från normalt sexualliv på grund av ekonomiska förhållanden eller brist på fysisk vitalitet som disponerar för celibat. Denna brist på vitalitet beror i sin tur på många faktorer, främst långvarig ärftlighet, som framkallat degeneration av organismen, eller påtvingat celibat i tidigare liv. Dyligt påtvingat celibat var mycket ofta resultat av klostervistelse och mystikerliv. När skaparkraftens uppvaknande finner uttryck i utövande av konst, organiserande av grupper eller ledarskap, är ingen skada skedd, ty energin tar sig då ett normalt kreativt utlopp. Detta skall aspiranter betänka. De står inför ett invecklat problem. De går i blindo in i en situation, som är resultat av en lång utvecklingsprocess och som de inte har nyckeln till. Detta gäller i synnerhet i lärjungaskapets början fram till första initiationen, eftersom de inte vet något om sitt förflutna. De får helt enkelt använda den utrustning de har och de tillfällen de får och göra sitt bästa, följa de urgamla reglerna (nedlagda exempelvis i Patañjalis yoga-sutraer) och Augoeides' ledning.

²⁵När hjärtcentret växer och strupcentret aktiveras, uppstår ett bestämt förhållande mellan de båda centren och en växelverkan mellan deras energier. Denna aktivitet framkallar i sin tur gensvar hos och växelverkan med de delar av hjässcentret, genom vilka de energier normalt går som alltid vitaliserar hjärt- och strupcentren. Detta gensvar och denna växelverkan åstadkommer två resultat, som skall noteras mycket noga.

²⁶Det första är att det bildas en särskild förbindelse av ljus (LA: bärare av självmedvetenhet) mellan hjässcentret och hjärt- och strupcentren. Dessa två lägre centra gensvarar i sin tur på de energier som är i färd med att stiga från centren under diafragman.

²⁷Det andra resultatet är att också panncentret börjar aktiveras. Detta centrum består av två delar med vardera 48 kronblad, sammanlagt 96 kronblad. Panncentret syntetiserar med tiden de fem lägre huvudsakliga centrens (4 + 6 + 10 + 12 + 16 =) 48 energier med sina egna 96 energier. Hjässcentret syntetiserar därefter alla sju centrens energier. L3 15.3.2, E 9.2.7, 9.5.4

²⁸LA: Panncentret har till uppgift att inrätta eterhöljet med kausalhöljet, så att eterhöljet i sina aktiviteter till sist skall fullkomligt lyda monaden, när denna är självmedveten i kausalhöljets centrum, vilket den är, när människan blivit kausaljag (sanskritnamnet på panncentret är ett ord, som egentligen betyder "befallning", träffande eftersom detta centrum verkställer kausaljagets befallning). Centrets två delar avser dels de båda "ljuskropparna", kausalhöljet och eterhöljet (MV 9.17.9), dels de två aspekterna av båda höljenas verksamhet: subjektiva medvetenhetsaspekten (förståelse, insikt) och objektiva energiaspekten (förverkligande). L3 15.3.3,9; 15.9.3

9 Centrens väckande

¹Hur kan man väcka och samordna centren, såsom beskrivits ovan? Vilka mått och steg måste aspiranter och lärjungar taga för att åstadkomma denna vitalisering och syntetisering av centren och i synnerhet av de fyra högre? Det är inte alltid lätt för läraren att få aspiranterna att förstå att det blir direkta och önskvärda, om än för dem själva osynliga, ”esoteriska”, resultat i höljenas centra till följd av deras indirekta arbete med att dana karaktären, tjäna och meditera. Aspiranterna är ofta ivriga att få veta något nytt, och när de får höra en gammal och känd sanning, gör den inte något särskilt intryck på dem. Då tillämpar de den inte, och därför går de inte heller framåt. L1 4.11.7

²De nödvändiga kraven uppräknas härnäst i den ordning de är viktiga för den genomsnittliga aspiranten: 1) karaktärsdanning, 2) rätt motiv, 3) tjänande, 4) meditation, 5) tekniskt studium av vetenskapen om centren, 6) andningsövningar, 7) inlärande av viljans teknik, 8) utvecklande av förmågan att använda tiden, 9) väckande av idémentaliteten eller kundalini.

³Den nionde och sista punkten avhandlas inte för detta skede av träningen. Det är tydligt varför det är så. De flesta aspiranter befinner sig på det stadium som motsvarar punkterna 3 och 4 och står bara i början av att arbeta med punkterna 5 och 6. När aspiranterna arbetar med dessa punkter, bör de söka i någon mån inse det ansvar som följer med kunskapen. De bör också begrunda det faktum att om de gjorde fullt bruk av allt de får veta under sin utbildning, tillämpade det i sin egen erfarenhet och vardag, skulle detta snabbt föra dem till lärjungaskapet och initiationerna. Den sanning de redan fått måste de först tillämpa i det dagliga livet, innan de tryggt kan få del av en ny sanning.

⁴1) *Karaktärsdanning*. De nio punkterna skall studeras ur kraftaspekten och inte enligt deras etiska eller andliga innebörd. Det är ”i kraftens värld som den invigde inträder”, och det är den träning han får såsom aspirant, som möjliggör ett dylikt steg. Varje människa inträder i livet med en viss utrustning, som är frukten av tidigare liv, där hon strävat och gjort erfarenheter. Denna utrustning har vissa brister och är sällan balanserad. En människa är för mental, en annan för öppen för emotionalvärldens inflytanden, en tredje främst inriktad på det fysiska och en fjärde alltjämt för mystisk. En är känslig, retlig och lättpåverkad, en annan raka motsatsen till detta. En är centrad i sina fysiska drifter, medan en annan är en visionär inriktad på det överjordiska och fri från sådana drifter. Olikheterna människorna emellan är otaliga, men det finns för varje människa i varje liv en förhärskande riktning, som hennes väsens energier går i: fysisk, emotional eller mental. Det gäller att inse att de höljen, i vilka monaden fungerar i världarna 47–49, huvudsakligen är energihöljen. De består av atomer och molekyler, som är i ständig rörelse, ständigt påverkas av de motsvarande tre världarnas materia och delvis också byts ut mot dylik materia. Monaden kan fungera som den aktiva kärnan i dessa energihöljen men är hos de flesta människor mestadels inaktiv, styr höljena endast i mycket ringa grad, identifierar sig med dessas medvetenhetsfunktioner och nekar sig därmed ännu så länge att aktualisera sin inneboende potential.

⁵Men den dag kommer, då monaden vaknar till insikt om behovet av att behärska situationen och göra sin egen makt gällande. Då skaffar sig människan (till en början ryckvis) en överblick över situationen. Hon måste först upptäcka vilken typ av energi som förhärskar och är drivkraften i hennes dagliga liv. När hon gjort detta, börjar hon omorganisera, omorientera och ombygga sina höljen. Hela undervisningen om detta kan summeras under de två orden: last och dygd.

⁶Last är att inkarnationshöljenas energier (47:4–49:7) behärskar monaden, därmed kvarhåller monaden i dessa höljen och motverkar kausalenergierna (47:1-3). L1 5.13.10 LA: Kausalenergierna är de energier, med vilka monaden vinner befrielse från slaveriet under de lägre höljen och dessas energier.

⁷Dygd är att monaden tillgodogör sig kausalenergierna och med dessas hjälp behärskar ”personligheten”, det vill säga inkarnationshöljenas energier syntetiserade i 47:4. L1 5.13.11 Den metod, monaden använder för att göra detta, är karaktärsdanning. Om en människa exempelvis låter sig lätt uppretas och är nervöst lagd, tillsägs hon att flitigt öva icke-identifiering för att så förvärva inre lugn, frid och självkontroll. I stället för den rastlösa, självupptagna emotionaliteten och solarplexuscentrets aktivitet (detta centrum förmedlar emotionalvärldens mäktiga energier), som härskar när monaden är centrad i emotionalhöljet, skall monaden, när den är tillfälligt centrad i kausalhöljet,

låta dettas stadiga, icke-identifierade och harmoniserande rytm styra mentalhöljet, vilket i sin tur då styr emotionalhöljet (47:4 styr 47:5-7 och 47:5-7 styr 48:2-7 enligt detta schema: 47:5 styr 48:2,3, 47:6 styr 48:4,5 och 47:7 styr 48:6,7 MV 5.11.4, L3 8.18.11). Eterhöljet styres på lägre stadier av emotionalhöljet, på kausalstadiet direkt av kausalhöljet. Detta arbete att få kausalhöljets vibrationer att styra inkarnationshöljerna är karaktärsdaning, den första förutsättningen för provlärjungaskapet. När aspiranten läser detta, kan han börja inventera sina energitillgångar, granska vilka krafter det är som styr hans liv och därmed komma till en förnuftig och sanningsenlig uppfattning om vilka krafter som skall kontrolleras och vilka som behöver förstärkas. Därefter kan han i den sanna kunskapens ljus gå framåt på den väg hans öde anvisar honom. L1 4.18.3,4

⁸2. *Rätt motiv*. Vidsomsmästaren är ”den sällsynta blomman av en generation av sökare”. Sökaren måste nu ställa sig och själv besvara sådana frågor som: Vilket motiv styr min längtan och strävan? Varför söker jag bygga mitt liv på den sanna kunskapens grundval? Vilken är min avsikt med att söka förvärva högre slag av medvetenhet?

⁹Förvärvet av rätt motiv är inte en engångshändelse utan är en ständigt pågående strävan, där initiativet byter fokus, allteftersom nyare och högre motiv framträder. Aspiranten är på de tidiga stadierna nästan alltid en hängiven. Han söker motsvara den förebild som en kär vän och lärare utgör, strävar och går därmed framåt. Senare riktar han sin hängivenhet och strävan till de stora, de äldre bröderna, och söker tjäna dem. Men de säger att han snarare bör rikta sin hängivenhet på att tjäna mänskligheten och enheten, samarbeta i planen för medvetenhetsutvecklingen och i det arbetet inse sig ingå i enheten och vara ett redskap, genom vilket andrajaget verkar. MV 9.202.4

¹⁰3. *Tjänande*. Studiet av rätt motiv leder naturligt till rätt tjänande. Tjänandet bör i sin objektiva form motsvara det slags medvetenhet som ger det rätta motivet. Tjänandet växer från att avse en individ, en familj såsom uttryck för kärlek till dessa, till att riktas mot planethierarkin, ett 45-jags lärjungagrupp och sedan till tjänande av mänskligheten. Med tiden utvecklas en medvetenhet om planen och ett tjänande enligt denna, så att lärjungen helgar sitt arbete till att tjäna den yttersta avsikten, den som också planetregeringen tjänar, skapelsens själva ändamål.

¹¹4. *Meditation*. Att i denna uppräknings meditationen tilldelats fjärde platsen, beror på att det är farligt och fruktlöst för människan att utöva meditation, om hon inte bygger denna på en god karaktär och ett rent leverne såsom grundval. Meditation blir då endast ett medel för införandet av energier, som tjänar till att stimulera icke önskvärda sidor av människans väsen, liksom när man gödslar en trädgård full av ogräs får detta att växa omåttligt och så kväva de mindre och svagare blommorna. Meditation är farlig, när människan drivs av felaktigt motiv, såsom begär efter personligt växande och andliga förmågor, ty under dessa betingelser stärker den endast högmodet och andra illusioner. Meditation är farlig, när viljan att tjäna saknas. Tjänande betyder egentligen användandet av andrajagets kraft för gruppens bästa. När denna drivkraft saknas, kan energi visserligen strömma in i höljerna, men när den inte kommer till bruk och inte får utlopp, tenderar den att överstimulera centren och åstadkomma tillstånd, som är katastrofala för neofyten. Assimilering och eliminering är lagenliga processer hos såväl andrajaget som förstajaget i fysiska världen (LA: livslagar och naturlagar), och när livslagarna inte åtlyds, blir följderna oundvikliga som vid brott mot naturlagarna ifråga om organismen.

¹²5. *Studiet av centren*. I esoteriken studerar man visserligen centren vad avser deras namn, lägen i förhållande till organismen, deras olika slags energier och inbördes samband, men man mediterar inte på dem. Detta sist sagda måste understrykas. Med tiden får lärjungen vetskap om centrens olika slags vibrationer, toner, färger och (astrologiska betydelser =) motsvarigheter i planetariskt och solsystemiskt avseende. L3 15.1.11 Lärjungen tillsägs att inte arbeta med de centra som är anknutna till ryggradens eteriska motsvarighet (LA: strupcentret och lägre centra), att inte försöka avsiktligt använda dem, såsom klärvoajanter och klärådienter gör. Allt arbete, aspiranter och lärjungar utför med centren, måste de utföra i huvudet och från huvudet. I huvudet finns sätet för tredjetriaden och viljeaspekten, verkande genom andratriaden och kausalhöljet. Där finns också förstatriadens syntetiska uttryck. (DVS 2.15.13) Genom att förstå hjässcentrets och panncentrets inbördes förhållande och växelverkan kan lärjungen gradvis behärska förstatriaden genom andratriaden. Genom detta behärskande styres senare också de fem lägre centrens aktivi-

tet. Arbetet i dessa fem lägre centra blir med tiden lika automatiskt som hjärt- och lungfunktionerna i organismen.

¹³Den styrande intelligensen, Självvet (HTL kommenterar: jaget–monaden, obs icke AABs ”monad” som är tredjetriaden. LA: Se L3 3.15), ”sittande på tronen mellan ögonbrynen” (LA: i panncentret) och väglett av ljuset i huvudet, är vaket för det blivande kausaljagets intressen och självmedvetet så långt som normala förstajaget kan vara det. Genom rytmen av sitt (gudomliga =) på andrajaget inriktade liv och medvetna samarbete med planen måste lärjungen i inkarnation verka för sitt kausalväsen i världarna 47–49. L3 15.9.3

¹⁴6. *Andningsövningar*. Allteftersom lärjungen gör framsteg, får han de nödvändiga anvisningarna. Emellertid kan han inte tryggt utföra några andningsövningar, förrän han försöker leva rytmiskt varje dag. De två verksamheterna måste löpa samtidigt. KOV 7.16.11-16, L2 6.13.18

¹⁵Andningsövningar har flera verkningar. 1) De syrsätter blodet, renar det och minskar trycket. Det finns en symbolism i detta, ty liksom blodet syrsätts, genomsyras förstajaget av andratriadens energi. (LA: Blodet motsvarar 48 och luften 46. L3 2.7.1 Också prana, 49:4, motsvarar 46, fjärde solsystemiska etern motsvarar fjärde kosmiska etern, L3 2.7.3, E 4.18) 2) En särskild rytm införes genom att de tre andningsskedena – inandning, hållande av andan och utandning – får bestämd varaktighet, som blir olika enligt de individuellt olika anvisningar lärjungarna erhåller. 3) Det blir en finfysisk prana-effekt, som mycket starkt påverkar eterhöljet. Eteriska (finfysiska) effekter är mycket starkare än grovfysiska, också därför att de verkar i två riktningar: på organismen och eterhöljet. Hela eterhöljet antar en särskilt rytm enligt andningsövningarna. Om dessa får pågå en längre tid, får de nedbrytande eller uppbyggande inverkan på organismen och motsvarande devitaliserande eller vitaliserande inverkan på eterhöljet. 4) Det är verkan på eterhöljets centra, som är den mest genomgripande. Denna verkan följer aspirantens tankeinriktning. Om en människa riktar tanken på solarplexuscentret, vitaliseras detta ofrånkomligt, så att hennes emotionalitet förstärks. Därför är det nödvändigt att aspiranterna håller meditationen stadigt i huvudet och sålunda väcker hjäss- och panncentren.

¹⁶Ingen må betvivla att andningsövningar har en inverkan på eterhöljet. Lika säkert som man med ätande och drickande antingen bygger eller förstör organismen, främjar eller hindrar dess rätta funktioner, så ger andningsövningar mäktiga (LA: positiva) verkningar, om de utföres rätt tillräckligt länge (LA: och lika mäktiga negativa verkningar, om de utföres felaktigt tillräckligt länge). L1 5.13.12

¹⁷Om de tre sist uppräknade kraven är inte mycket att säga, eftersom tiden ännu inte är mogen för att de skall rätt förstås. Steg för steg måste aspiranterna gå framåt, och deras teoretiska förståelse får inte ständigt ligga långt framom deras erfarenhet. Likväl kan en ledtråd till vart och ett av dessa tre ges genom en enkel regel för det dagliga livet. Denna regel uppfattas av dem för vilka den är avsedd och vållar de utvecklade ingen skada. Om aspiranten handlar enligt regeln, medför det att de nödvändiga betingelserna för manifesterandet av det som kravet omfattar åstadkoms mildt (LA: utan våld) och genom medvetenhetsaspekten. E 9.4.3, 9.6.16

¹⁸Lär att använda viljan genom att utveckla en stadig avsikt och att organisera det dagliga livet så, att denna avsikt kan fullföljas.

¹⁹Lär att göra något annat med tiden utöver att organisera och använda den. Lär att göra flera saker samtidigt och använd därför alla tre hölkena samordnat. MV 18.26.10, L1 4.11.54

²⁰Avslöja illusionen med visdomens hjälp. Då skall energin stiga ur bascentret upp till hjässcentret. MV 10.22.5; L1 4.22.7

LA 2012-01-04.

Publicerat på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2012-03-03.

Senast korrigerat 2015-02-06.